

32003R1185

L 167/1

DZIENNIK URZĘDOWY UNII EUROPEJSKIEJ

4.7.2003

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 1185/2003
z dnia 26 czerwca 2003 r.
w sprawie obcinania płetw rekinom na pokładach statków

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 37,

uwzględniając wniosek Komisji ⁽¹⁾,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 2371/2002 z dnia 20 grudnia 2002 r. w sprawie ochrony i zrównoważonej eksploatacji zasobów rybołówstwa w ramach wspólnej polityki rybołówstwa ⁽³⁾, wspólna polityka rybołówstwa zapewnia wykorzystanie żywych zasobów wodnych w sposób gwarantujący utrzymanie zrównoważonych warunków ekonomicznych, środowiskowych i społecznych, zaś Rada ustanawia środki wspólnotowe regulujące dostęp do wód i zasobów oraz prowadzenie zrównoważonej działalności połowowej.
- (2) Ryby należące do grupy taksonomicznej *Elasmobranchii*, obejmującej rekiny, rajowate oraz podobne gatunki, są na ogół bardzo podatne na wykorzystywanie, ze względu na charakterystykę ich cyklu życiowego. Większość tych gatunków jest często łowiona jako przyłów podczas działalności połowowej Wspólnoty ukierunkowanej na inne bardziej cenione gatunki.
- (3) Obecna wiedza naukowa oparta na ogół na badaniu wskaźników połowów wskazuje, że większość zasobów rekinów jest poważnie zagrożonych.
- (4) Do czasu, kiedy więcej będzie wiadomo o dynamice populacji rekinów oraz o ich reakcji na eksploatację, co umożliwiłoby zaprojektowanie dopasowanych oraz wyczerpujących planów zarządzania, wszelkie środki zapobiegające rozwojowi nietrwałych praktyk lub prowadzące do zmniejszenia wykorzystania rekinów wpłyną pozytywnie na ich ochronę.
- (5) Praktyka „odcinania płetw rekinom”, polegająca na odcinaniu płetw złowionym rekinom i wyrzucaniu reszty ciała rekina do morza, może przyczynić się do zwiększonej

śmiertelności rekinów do takiego rozmiaru, że wiele zasobów rekinów zostanie wytrzebionych, a ich dalsze bytowanie może być zagrożone.

- (6) Środki mające na celu ograniczenie lub zapobieżenie dalszego rozwoju praktyki odcinania płetw rekinom są wysoce potrzebne, a odcinanie płetw rekinom na pokładzie statków powinno zostać zakazane. W związku z praktycznymi trudnościami związanymi z identyfikacją gatunków, opartą na odciętych płetwach, zakaz ten powinien mieć zastosowanie do wszystkich *Elasmobranchii*, z wyjątkiem tzw. skrzydeł raji.
- (7) Jednakże może być dopuszczone odcinanie na pokładzie płetw nieżywym rekinom, jeśli będzie to skutkowało lepszym wykorzystaniem wszystkich części rekina poprzez oddzielne przetwarzanie na pokładzie płetw oraz pozostałych części ciała rekinów. W takim przypadku Państwo Członkowskie bandery powinno wydawać oraz nadzorować, uwzględniając związane z tym warunki, specjalne zezwolenia połowowe zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 1627/94 z dnia 27 czerwca 1994 r. ustanawiającym ogólne przepisy dotyczące specjalnych zezwoleń połowowych ⁽⁴⁾.
- (8) W celu zapewnienia, że po odcięciu płetw wszystkie pozostałe części ciała rekinów są przechowywane na pokładzie, kapitanowie statków posiadających ważne specjalne zezwolenia połowowe powinni prowadzić zapisy dotyczące liczby płetw rekinów oraz pozostałych części po wypatroszeniu i obcięciu głów. Takie zapisy powinny być prowadzone w dzienniku połowowym, zgodnie z rozporządzeniem Rady (EWG) nr 2847/93 z dnia 12 października 1993 r. ustanawiającym system kontroli mający zastosowanie do wspólnej polityki rybołówstwa ⁽⁵⁾, lub jeśli jest to właściwe, w specjalnym rejestrze.
- (9) Problemy wynikające z praktyki odcinania płetw rekinom występują również poza wodami terytorialnymi Wspólnoty. Właściwe jest, aby Wspólnota wykazywała równe zaangażowanie w sprawie ochrony zasobów we wszystkich wodach morskich. Niniejsze rozporządzenie powinno zatem mieć zastosowanie do wszystkich statków wspólnotowych.

⁽¹⁾ Dz.U. C 331 E z 31.12.2002, str. 121.

⁽²⁾ Opinia wydana dnia 27 marca 2003 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽³⁾ Dz.U. L 358 z 31.12.2002, str. 59.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 171 z 6.7.1994, str. 7.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 261 z 20.10.1993, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 806/2003 (Dz.U. L 122 z 16.5.2003, str. 1).

- (10) Zgodnie z zasadą proporcjonalności, niezbędne i właściwe dla osiągnięcia podstawowego celu ochrony zasobów rekina jest ustanowienie zasad dotyczących odcinania płetw rekinom na pokładzie statków. Niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest niezbędne dla osiągnięcia celów przewidzianych zgodnie z art. 5 akapit trzeci Traktatu,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zakres

Niniejsze rozporządzenie stosuje się w odniesieniu do obcinania płetw rekinom, zatrzymywania na pokładzie, przeładunku oraz wyładunku rekinów lub płetw rekina:

1. przez statki na wodach morskich będących pod władzą i jurysdykcją Państw Członkowskich;
2. przez statki rybackie pływające pod banderą lub zarejestrowane w Państwie Członkowskim, na innych wodach morskich.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

1. „płetwy rekina” oznaczają jakiegokolwiek płetwy rekina, w tym płetwy ogonowe, lecz bez płetw piersiowych raj, które stanowią część składową tzw. skrzydła raji;
2. „rekin” oznacza każdą rybę należącą do grupy taksonomicznej *Elasmobranchii*;
3. „specjalne zezwolenie połowowe” oznacza uprzednio wydane upoważnienie połowowe, zarządzane zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1627/94.

Artykuł 3

Zakazy

1. Zakazuje się odcinania płetw rekinom na pokładzie statków oraz zatrzymywania na pokładzie, przeładunku oraz wyładunku płetw rekina.
2. Zakazuje się nabywania, wystawiania na sprzedaż lub sprzedaży płetw rekina, które zostały odcięte na pokładzie, zatrzymane na pokładzie, przeładowane oraz wyładowane z naruszeniem niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 4

Odstępstwa i warunki z tym związane

1. Na zasadzie odstępstwa od art. 3 ust. 1, oraz z zastrzeżeniem ust. 2, 3, 4 i 5 niniejszego artykułu, może zostać dozwolone, w odniesieniu do statków, które mają specjalne zezwolenia połowowe, odcinanie na pokładzie płetw nieżywych rekinów oraz zatrzymywanie na pokładzie, przeładunek oraz wyładunek płetw rekina.

2. Takie specjalne zezwolenia połowowe mogą być wydawane tylko dla statków rybackich, których zdolność wykorzystania wszystkich części rekina została wykazana, oraz dla których potrzeba oddzielnego przetwarzania płetw rekinów na pokładzie i pozostałych części została uzasadniona.

3. Zakazuje się wyrzucania do morza części rekina pozostałych po odcięciu płetw, z wyjątkiem tych części, które wynikają z podstawowych procesów obróbki, takich jak odcinanie głów, patroszenie czy skórowanie.

4. Waga płetw uzyskanych z połowu nigdy nie powinna przekraczać teoretycznej wagi płetw, odpowiadającej pozostającym częściom rekinów zatrzymywanych na pokładzie, przeładowanych lub wyładowanych.

5. Do celów kontrolnych w odniesieniu do stosowania ust. 4, teoretyczna zgodność między wagą płetw a wagą ciała zostanie ustalona przez Państwa Członkowskie przy uwzględnieniu rodzaju połowów, układu gatunków oraz rodzaju przetwarzania i składowania. Teoretyczna waga płetw nie powinna w żadnym wypadku przekraczać 5 % żywej wagi złowionego rekina.

Artykuł 5

Zapisy

1. Kapitanowie statków mających ważne specjalne zezwolenia połowowe powinni prowadzić zapisy dotyczące wagi płetw rekinów oraz pozostałych części rekinów zatrzymywanych na pokładzie, przeładowywanych lub wyładowywanych.

Takie zapisy powinny być prowadzone tam, gdzie ma to zastosowanie, w dzienniku połowowym określonym w art. 6 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 2847/93. Dla statków niepodlegających art. 6 ust. 1 tego rozporządzenia takie zapisy powinny być prowadzone w specjalnym rejestrze, przewidzianym przez właściwy organ wydający specjalne zezwolenia połowowe.

W przypadku gdy połowy rekina nie są wyładowywane jako całość, kapitanowie statków uzupełniają zapisy w dzienniku połowowym ważną dokumentacją dotyczącą wyładunku, przeładunku oraz sprzedaży płetw rekinów lub pozostałych części rekinów.

Państwa Członkowskie określają rodzaj dokumentacji, który uznawany jest za obowiązujący w tym zakresie, oraz prowadzą systematyczną kontrolę zapisów w dzienniku połowowym.

2. W celu ułatwienia przeprowadzenia przez władze portowe kontroli wyładunków oraz dokumentacji określonej w ust. 1, kapitanowie statków lub ich przedstawiciele, którzy mają ważne specjalne zezwolenie połowowe i którzy zamierzają dokonać wyładunku płetw rekina lub pozostałych części rekina poza portami Wspólnoty, informują władze państwa bandery oraz właściwe władze państwa, którego porty lub urządzenia wyładunkowe zamierzają użyć, o połowach zatrzymanych na pokładzie, połowach przeznaczonych do wyładunku oraz o przewidywanym czasie przybycia do portu.

Artykuł 6

Sprawozdania i przeglądy

1. Państwa Członkowskie przesyłają Komisji, najpóźniej do 1 maja, wyczerpujące roczne sprawozdanie w sprawie wykonania niniejszego rozporządzenia podczas poprzedniego roku. Sprawozdanie opisuje monitorowanie zgodności statków z wymaganiami zawartymi w art. 3, 4 i 5, oraz wyszczególnia w szczególności liczbę wydanych zezwoleń, bazę techniczną do

ustalenia teoretycznej zgodności między wagą płetw a wagą ciała, oraz dokumentację uznaną za obowiązującą do celów monitorowania poszczególnych wyładunków płetw i ciał.

2. Po przedłożeniu przez Państwa Członkowskie drugiego rocznego sprawozdania, Komisja nie później niż do 1 stycznia 2006 r. składa Parlamentowi Europejskiemu oraz Radzie sprawozdanie w sprawie funkcjonowania niniejszego rozporządzenia oraz międzynarodowego rozwoju w tym zakresie, oraz jeśli jest to właściwe, przedkłada poprawki do rozporządzenia. W przypadku gdy proponowane zmiany odnoszą się do teoretycznej zgodności między wagą płetw a wagą ciała, takie zmiany są dokonywane zgodnie z opinią Komitetu Naukowo-Technicznego i Gospodarczego Rybołówstwa.

Artykuł 7

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie sześćdziesiątego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 26 czerwca 2003 r.

W imieniu Rady

G. DRYG

Przewodniczący
